

Στον αξέχαστο ηγέτη Μακάριο

Το ένατο, το Χρονικό Μνημόσυνο είναι του Μακαρίου
κάννουμε και γιορτάζουμε στην μνήμη του ιδίου.

Στες 3 Αυγούστου μάθαμε δια τον Θάνατο του
όπου μας πλήγωσε πολύ ο άδικος χαμός του.

Πάντοτε θα θυμούμαστε τον λόγο τον δικόν του
που εκφωνούσε στον Λαό με το χαμόγελό του.

Πάντοτε θα γιορτάζουμε την μνήμη την δική του
και θα αντλούμε δύναμη από την δύναμή του.

Αυτός είναι π' αγάπησε με πόθο την πατρίδα
και αγωνίστηκε σκληρά για την Ελευθερία.

Πολλοί τον εμίσήσανε για να τον εξοντώσουν
την Όμορφη την Κύπρο μας ήθελαν να προδώσουν.

Το δοκίμασαν τρεις φορές να τον δολοφονήσουν
κι όμως δεν μπορέσανε δια να το πετύχουν.

Τόσο πολύ τον πλήγωσαν εις τα αισθήματά του
και πάλιν τους συγχώρεσε στα έργα τα δικά τους.

Στην αιωνία την ζωή όλοι θε να κριθούμε
κι αν έχουμε την δύναμη εννά δικαιοθούμε.

Ο Μακάριος αγάπησε την Κύπρο τα παιδιά της
και πάντοτε αγωνίζετον δια τα δίκαια της.

Ήθελε να την έβλεπε νάναι ευτυχισμένη
όχι να ζούμε πρόσφυγες και νάναι μοιρασμένη.

Ο Μακάριος ως Πρόεδρος κυβέρνα το νησί του
και έβλεπεν το και χαίρετον πολύ για την ακμή του.

Ήτανε άνδρας ξακουστός σ' όλην την Οικουμένη
κι ο πόθος του ήταν πολλός νάμαστε ενωμένοι.

Και εις την άλλην την ζωήν πάντα θα περιμένει
η Κύπρος να δικαιωθεί πάντοτε θα προσμένει.

Να πληρωθεί ο Πόθος του που δώσε στη ζωήν του
και αγωνίστηκε σκληρά με όλην την ψυχήν του.

Ελένη Μ. Αναστασίου
Πρόσφυγας από την Αμμόχωστο